

SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za en mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljanj velja 1 gid. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 30.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljajo tristočna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemai nedelje in praznike, ob 1/2.6. uri popoldne.

Štev. 201.

V Ljubljani, v torek 2. septembra 1890.

Letnik XVIII.

Vabilo na naročbo.

S 1. septembrom pričela se je nova naročba na

„SLOVENCA“,

h kateri najljubneje vabi

opravništvo.

Cena naročnini razvidi se na glavni lista, a na naročnike, ki se oglašajo, pa ne določijo naročnine, se ne ozira.

Nič od žida!

Nestevilnokrat smo že na tem mestu opozarjali na nevarnost, ki nam preti od židovstva. Židje imajo v nekaterih državah že neomejeno oblast. Nadležni in prekanjeni židovski rod vrnil se je že povsod v javnem in zasebnem življenju. In odkar smo bili tako srečni, da smo dobili obrtno prostost, prosto prodajo zemljišča in domovja, bil je krivonosni prepelčar pri nas kakor vrabec v prosu. Če ga desetkrat poženeš z njive, vrne se ti enajstič. Odveč bi bilo, opisavati židovsko móro in nadlogo. Naravna je povsem reakcija, ki se širi po deželah in ima v Avstriji že toliko moč, da je na dnevnem redu po časnikih in ima svoje zastopnike v državnem zboru. Antisemitizem poganja vedno močnejše korenine. Priznavamo, da smo tudi mi odločni antisemitije, ne z verskega, temveč s socijalno-političnega in gospodarskega stališča. Geslo naše je: Nič od žida!

Židje so Kartagina v Evropi, katere židovje morajo narodi razrušiti, da jim ne uničijo npravne in materialne podlage. Ne čudimo se torej, da je ruska vlada izdala stroge naredbe proti židovom. Te naredbe se v bistvu glasé:

1. Židje v vsi Rusiji smejo le v mestih stanovati in ne na deželi.

2. Žid se ne sme drugje prikazati, kakor v šestnajstih provincijah, v katerih jim je dovoljeno bivanje.

3. Vse po postavi iz l. 1865. na korist židovskim rokodelcem obstoječe izjeme gledé na njih stanovišča so razveljavljene.

4. Židje ne smejo biti v nobeni zvezi z rudokopi.

5. Židje so izključeni iz šol, gimnazij in vseučilišč. Doslej je smelo biti pet židovskih učencev na 100 krščanskih. Vsled tajnih naročil pa se bode skrčil tudi ta odstotek židovskih učencev.

6. Vrata do višjih stanov naj se židom zapró.

7. Židje ne smejo biti inženjerji in vojaški zdravniki.

Ko bi slišali javkanje židovskih pisavev. Zvijali so se same jeze. Po vsem velikem gozdu židovskega časopisja je vriščalo in hreščalo o grozovitem preganjanju izvoljenega rodu, o krščanskem fanatizmu in brezsrčnosti. Dunajski g. Szeps je kar divjal. „Kaj enacega“, je pisal Szeps, „ni se ukrenilo še proti nobenemu narodu; židom sedaj prepovedujejo posest, delo in vednost. Jemljejo jim prostor, kjer naj bi bivali. Zrak in svetlobo so jim vzeli ter jih proglasili za prognance“.

O ti strašni in grozoviti Rusi! Židov ne pusté na deželo, ker se bojé, da bode žid v 10. ali 20ih letih celo vás pridobil le pri pijachi. Kjer so imoviti kmetje, tam se žid nerad ustavi, ker vé, da mu ne kaže kupčija in goljufija.

Če je hotela ruska vlada storiti svojo dolžnost, morala je židom prepovedati bivanje na deželi, sicer bi židovska pijavka prognala prebivalstvo v Azijo ali Ameriko.

Dalje židje ne smejo biti v dotiki z rudokopi in tovarnami. In to je prav. Če ima žid tovarno ali rudnik, goni delavce, kakor hudobec polhe; zatira jih in izžema, da morajo naposled vojaki delati mir. Nasprotno pa morajo kupčevalci drago plačevati premog in tovarniške izdelke. Premogov kralj Guttmanu, ki je že davno vitez, je na Dunaji tako po-

dražil premog, da so se vsi pritoževali. Tako človek postane milijonar.

Ako se kje kristijanu godi krivica, mane si žid roke. Če pa kje pripravó židu predolge prste, kričé takoj po vsi Evropi židovski petelinje po časnikih.

Vendar nas nesreča ni še izučila. Nesramna lakomnost in dobičkarija podpira krtovo delo predrznih židov. Koliko je ljudi, ki pri židih iščejo koristi. Visoki in nizki se klanjajo Judovi zvezdi, hrbte svoje krivé pred židovskimi rokovnjači mnogi, katerim je vedno na jeziku: svoji k svojim!

Poznamo jih v našem mestu, ki za kozarec vina brusijo peté za žida, da jih suknja ne dohaja. In to so ljudje, kateri se vedno vrivajo v gotove kroge kot „najboljši katoliki“. Ko smo te dni imeli kratek javen razgovor z nekim Bolaffijem, pridrvi se urnih krač jedna taka podrepica: Za Boga, ta vas bo tožil, prekličite! Da smo mu dali odgovor, kakeršnega zasluži, ni treba nam zatrjevati. In če se korupcija nekje ne neha v kratkem, če bodo še ti agentje posredovali med židovi in gotovimi zavodi itd., spravili bodemo vse na dan ter naveli tudi imena, da se svet prepriča, kako daleč že sežejo židovski parklji. Gospodje, katerim je na sreč blagor naroda, razvoj in napredek stolnega mesta, ne držite križem rok. Židovi so vedno številnejši v našem mestu. V rokah imajo že razne kupčije. S časom pridemo tako daleč, kakor so v Zagrebu ali celó v Pešti. Kupovalcem pa svetujemo: Ne kupite niti šivanke pri židu, in če vam dá polovico pod cebo. Če židje ne bodo imeli dobička med nami, pobrali bodo takoj svoja kopita.

Katoliški shod v Koblenci.

II.

V zadnji javni seji je Wacker govoril o važnosti občnih shodov za cerkev, narod, državo in človeško družbo; bičal je tudi one klečepalce, ki nosijo le katoliške krinke.

LISTEK.

Štajerska deželna izložba v Gradcu.

V Gradcu, 25. avgusta.

Potujoč preko Gradca, ustavim se in pomudim nekaj dnij i v štirski stolnici, osobito radi tega, da obiščem tukajšnjo deželno štirsko izložbo. Prostor se nahaja na vzhodni strani mesta blizu cerkve oo. Dominikanov ob cesti na ogrski kolodvor. Tramvajevi vozovi vozijo občinstvo do izložbe; vožni listki po 30 kr. dobivajo se v vsaki trafikii.

Takoj pri vходу se odlikuje zidano poslopje „Industriehalle“, h koji so po obeh stranéh zgrajene lesene „dependence“, koje so tudi z lesenimi hodbami spojene. Ondi je vse, kar izdeluje industrija in obrt. Tik glasovirov stojé tu omare z vonjavami, in da imajo vzvišene dame vse prikladnosti za toalete vkupe, je ondi tudi omara za klobuke, med kojimi je jeden bolj po novi šegi od drugega. Poleg jedne izložbene omarice prirejen je bil virček vonjavek, ki so kapale iz drobne cevce. Skoro nijedna Evina hči ni zabila zmóčiti robca in vzdihovaje si drgniti lica.

Tem manj so se pa te dame brigale za lepe in ukusne kuhinje in štedilna ogužišča; da, jedno

sem čul celó vsklikniti pred krasnim izloženim faetonom: „Ach, Mädchen, das wäre etwas für uns!“ — Pri tapetarskih izdelkih, — stavim sto proti jedni, — da si je marsikaka slikala v duhu svoj prihodnji — salon. Ubogi mož, ako ne priženi ž njo vsaj — 100.000 . . .

V istini se pa mora reči, da so povsem izloženi istinito umeteljni izdelki, in skoro vsaka druga tvrdka ima slovansko ime, — ime Jurinka n. pr. je na mnogih mestih kot predlagatelj in risbarja; dotični gospod je učitelj v obrtniški šoli. Posebno sem pogrešal pravega sistema ali reda; opažal sem tudi, da niso dobro izkoriščali prostora, ker je ostalo še povsod dosti praznih odprtín, in so vsled tega pripuščali v izložbo tudi tuje izdelke in predmete.

Izmed vseh izloženih predmetov v „Industriehalle“ zanimali so me najbolj — in sem se najdlje pomudil — izdelki kranjske kovolivarske tvrdke g. Alberta Samasse v Ljubljani, zlasti prekrasni svečniki in kovinasti lestenci, koje sem videl v škofijski cerkvi v Mariboru. Lepši prijajo očesu, nego stekleni ali leseni pozlačeni izdelki.

Štirska je jako bogato obdarjena dežela gledé prirodin, in je torej naravno, da je posebno veliko poslopje namenjeno rudarskemu oddelku, kjer vsak občuduje izvrstne izdelke iz železa, n. pr. sloveče

štirske kóse, orožje in železne posode. Vendar vsakdo rad postoji pred prekrasnim obrazom, predstavljajočim vrh Eisenerz z nameravano novo železnico, koja bode združila postajo Vorderberg z Eisenerzom.

V posebno zgrajenem poslopji izloženi so na ogled predmeti, zadevajoči šolstvo. Nahajajo se tu obrzi, modeli, fizikalni aparati polnoštevilno. Za risbarije šolarjev in učenk ljudskih, mestnih in realnih šol se malokdo zméni, skoro nihče teh zanimivih zvezčičev ne vzame v roke, in če kdo to učini, strmi zbog samih slovenskih imen učencev in učenk. Še pogleda nihče ne, koliko je tu nakupičene slovenske marljivosti in nadarjenosti od posamičnih, — da, cela zbirka neke južnoštirske slovenske šole, — škoda, da imena nisem zabeležil, — ležala je na tléh, jeden predmet na drugem!

V poslopji zdravstvene izložbe, kjer so obiskovalcu razpostavljeni in izloženi vsi kirurški pripomočki in priprave, izgotovljeni iz štirskega jekla, nahaja se tudi turistični ali potovalni oddelék. V tem oddelku me je zanimala osobito zbirka petdeset fotografovanih bosenskih krajin, in sem se na teh obrazih uveril o prirodni krasoti zasedenih jugoslovanskih deželá. Nadzornik tega oddelka me je zagotavljal, da jih ne dá vsakemu na ogled. Smešno; čemu je pa potem poslalo te slike ministerstvo v

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. septembra.

Notranje dežele.

Premoženje društva „Pro Patria“. Zadnji predsednik razpuščenega društva „Pro Patria“, dr. Cofler, je ponudil na podlagi društvenih pravil premoženje bivšega društva pod gotovimi pogoji občini tržaški. Premoženje znaša 40.524 gld. 67 kr.

Irredenta. Pred več kot sto leti je bila moda, da so na dvoru govorili jezik Dantejev; Italijani so sploh bili v šoli, cerkvi in uradu jednako-pravni, nasprotno pa so ostali jeziki veljali kot narečja. In danes imajo Italijani v Avstriji popolne politične pravice. In s čim so hvaležni? S petardami in bombami? Celó vnanji svet spozná, da imajo Italijani in Nemci v Avstriji prednosti. Tako piše „Neue Preussische Zeitung“: „Irredentovsko gibanje ima dvojen značaj: političen in naroden. Irredentizem v Trstu in Tridentu hoče se odtrgati od Avstrije ter združiti z Italijo. Italijani v Avstriji pa najmanj trideset let niti v najmanjši meri niso zatirani. Nasprotno, skoro noben narod v Avstriji nima toliko prednosti, kakor Italijani; avstrijska državna uprava jim je do skrajnosti prizanesljiva. Irredenta v Italiji ima politične namene. Člani njeni so najhujši nasprotniki monarhije in krščanstva; namen njih je, da izženó kralja in papeža ob jednem ter ustanové republiko, ki naj bi združila vse Italijane. Glavni sedež avstrijske irredente je v Trstu. Glavno njeno zrno so židje, čeravno vsi niso pravi Italijani. Židje, katerih finančne in socialne razmere segajo celó do pisarn tržaškega namestništva, imajo prve besede. Rovanje te klike bili bi že zatrli, ko bi avstrijska uprava odločno opirala se na državi zvesto prebivalstvo in uničila neomejeno oblast irredentovske židovske klike v Trstu. Tudi v Tridentu je zadnji čas živo gibanje. Tu ste dve stranki z različno taktiko in enakimi nameni. Radikalna stranka je v tajni zvezi s tržaško irredento in gori za laško republiko. Druga, takozvana diplomatska stranka, pa je zastopana v tirolskem dežel-nem zboru, v občinskih zastopih in društvih. Ta je liberalna in ruje proti duhovščini, ker je versko prepričanje prva overa njihovim političnim namenom.“

Vnanje države.

Srbija. Iz Belgrada se poroča „Berl. Tageblattu“: „Bivša srbska kraljica Natalija namerava objaviti vsa ona pisma, katera jej je pisal bivši srbski kralj Milan, ko je bil v boji proti Bolgarom premagan pri Pirotu in Slivnici, da ga bode, kakor sama pravi, pokazala svetu v pravi podobi. Vzrok tega koraka kraljice Natalije je neki ta, da jo imenuje kralj Milan vedno sovražnico Srbiji, rusko zastopnico in panslavistovko. S temi pismi hoče Natalija pokazati Evropi, posebno pa Avstriji, da je bil Milan oni mož, ki je hotel uvesti v Srbiji rusko politiko in se od Avstrije popolnoma ločiti, in da ga je ona sama zavrnila od tega koraka. Istega mnenja kakor Milan je bil tudi Garašanin, ministri Franasović, Petrović, Popović in general Horvatić so pa stali na strani kraljice Natalije. V času od meseca decembra 1885. l. pa do meseca februarja 1886. l. je nameraval Milan vsak teden dvakrat ostaviti prestol in postaviti na svoje mesto Natalijo za srbsko kraljico; toda ona ni tega sprejela. Ona ga je navduševala, naj pride v Belgrad in s pomočjo generala Horvatića je učinila, da je bil Milan sijajno sprejet z bakljado.“

Bolgarija. Iz Sofije se poroča dné 31. p. m.: „La Bulgarie“ prinaša povodom obletnice sultanovega

prestolnega nastopa njegovo podobo. V daljšem članku pa omenja modro in previdno sultanovo politiko, s katero je zvezal s prijateljskimi vezmi Bolgarijo in Turčijo ter si zagotovil hvaležnost bolgarskega naroda.

Rusija. O zadnjem popotovanji nemškega cesarja na Rusko se je več pisalo in razpravljalo, kakor o vseh prejšnjih njegovih obiskih v Švediji, Belgiji, Angliji itd. To je pa tudi popolnoma naravno, zakaj zadnji obisk nemškega cesarja je veljal vladarju ogromne ruske države, katere moč gleda vsa ostala Evropa z nekako zavidnostjo. Vsi miroljubni krogi so zrlí pretekle dni zaupljivo proti severu, méneč, da se ob tej priliki utrdi in zagotovi evropski mir ter bode konec neprenehane oboroževanju. Toda zagotavljalo se je po mnogih verjetnih časniki, da ni imel naspominani shod obeh vladarjev druge posledice, nego osebno sporazumenje. Na drugi strani pa zatrjuje neki peterburški dopisnik „Germanie“, da bode imel ta shod ruskega in nemškega cesarja velik vpliv na evropsko politiko. Ko je prišel nemški cesar na Rusko, izrazil se je bajé, da si želi večkrat razgovarjati se s carjem, na kar je opomnil car resno in počasi: „Da, če se le mir vzdrži!“ — „V zagotavljenju miru se nađejam podpore od Vašega Veličanstva,“ izpregovoril je nemški cesar. Na to reče car: „Moj program, gospod, je mir; toda Rusija stoji sama, in pol Evrope od Skandinavije in Britanije doli do Bospora gleda neprijateljsko proti vzhodu ter zavida Rusiji njeno moč. Če Vas je privedel sémkaj načrt, postaviti se na čelo evropski zvezi, zamán bi bila moja želja, zdržati mir.“ — Na to je opomnil nemški cesar: „Tega načrta do sedaj ni bilo še na mojej strani, in ménim, da imam tudi toliko moči, da bi ga zavrnil nazaj onemu, kateri bi mi ga ponudil. In če evropski mir res le od naju zavisí, pokazati hočeva svetu javno, da nočeva vojne.“ Na te besede je car stisnil roko nemškemu cesarju.

Nemčija. Dopisnik „Voss. Ztg.“ piše iz Peterburga, da sta se nemški cesar in ruski car v večji prijaznosti sošla, kakor razšla. Istotako se zagotavlja iz dvornih in finančnih krogov zgoraj imenovanemu listu, da so se vojaške vaje pri Narvi okrajšale zaradi nekega razžaljenja. Tudi v Petrovem dvoru se je kazala nekaka prisiljenost mej imenovanimi vladarjema. Vzrok, zakaj je car tako hladan postal, tiči baje v nekem pogovoru o bolgarskem vprašanju, katero carja vedno razsrdi. — Mnogo se torej še piše o shodu nemškega in ruskega vladarja, a kakor se lahko uvidi, so vsa poročila o tem bolj nekako ugibanje. Kak vspeh bo imel obisk nemškega cesarja na Rusko, pokazalo se bode pač pozneje dovolj jasno v politiki ruske in nemške države.

Francija. Okrajni svét mesta Nantes zahteva, da se mora poučevanje ljudstva osnovati na verski podlagi, ter utemeljuje svojo zahtevo tako-le: „Vsak dan skušnja bolj uči, da je pouk o nrvnosti brez krščanskega nauka pomanjkljiv. To resnico kažejo uradna poročila sama. Število mladih hudodelcev se množi od dné do dné. Leta 1887. je bilo obsojenih 29.000 otrok, to je, manj kot šestnajst let starih oseb. Nekdaj ni bilo nikoli slišati o otrocih-samomorilcih, dočim kažejo danes uradna poročila, da jih je bilo 1887. leta 443 otroških samomorov. Ne dá se tajiti, da so te prežalostne novice v zvezi s šolskim poukom; zakaj državni pouk v nrvnosti je brez vsake zaščite in torej vseskozi brezvspešen. Ta položaj je narodova nevarnost, katera se mora zaprečiti.“

Španija. O programu nove konservativne vlade Canovas se poroča iz Madrida mej drugim to-le: „Ministerski predsednik Canovas del Castillo namerava predložiti prihodnji zbornici predlogo o pomiloščenju z ozirom na one, ki so bili zadnja leta zaradi političkih prestopkov obsojeni; vsem tem obsojencem naj se podelé zopet vse državljanske pravice. Imenovanega pomiloščenja ne bodo le častniki popolnoma deležni; zakaj, sicer pomiloščenju, ne bodo uvrščeni med prejšnje svoje vojaške dostojanstvenike v armadi. Tudi namerava bajé imenovani ministerski predsednik dovoliti zopet upravno svobodo baskijskim provincijam, katero so bile izgubile 1876. leta vsled upora karlistov. S tem méni Canovas zdobiti združeno moč karlistov in liberalcev, ki so nedavno Sagasto sijajno sprejeli, in ob jednem namerava tam ukrepiti vpliv konservativcev.“

Rumunsko. Kakor poročajo listi, pojde vojni minister rumunski 12 t. m. na Sedmograško, da pozdravi našega presvetlega cesarja Franca Jožefa ter se vdeleži tamošnjih vojaških vaj.

Izvirni dopisi.

Iz Šent Ruperta na Dolenjskem, 28. avgusta. V našej občini je bila 28. avgusta volitev župana. Izbran je stari župan g. Dolar, mož, ki je za občino zavzet ter se nađejamo, da bode tudi v bodoče, kakor dozdej delal po svojih močeh za blagostanje našega kraja. Posebnega priporočila je vredna naša šola. Dozdej smo imeli tukaj dvorazredno šolo, ali število otrok je tako ogromno, da je bilo potrebno poskrbeti za tretjo učiteljsko silo, ker se bode že prihodnjo jesen odprl tretji razred. Velike troške bode imela sicer občina radi šolskega poslopja, ker je dosedanja šola premajhna. Hoteli so dozidati na

Dr. Windthorst je napravil pregled vseh obravnáv, zahvalil vse, ki so kaj pripomogli k shodu, ter nadaljeval: Shod je bil jako pomenljiv, to kaže sloga, odločnost in navdušenost. Pripravljeni smo. Shod je sicer nemšk, vendar mejnaroden. Zastopani so vsi stanovi, kar priča, da cerkev poravna vsa nasprotja. V Nemčiji so odločni katoliki v kočah in palačah, in to naj si zapomnijo vlade. Važni so misijoni v nemški naselbini v Afriki. Te je treba podpirati. In ker so misijonarji večinoma redovniki, bode centrum v državnem zboru delal na to, da vlada zopet dovoli redovnikom bivanje v državi. Slabo se godi katolikom še na Meklenburškem in Brunsviškem. Tudi Windthorst se je pohvalno izrazil o cesarjevih ukazih z ozirom na socialno vprašanje. Socialna demokracija se mora pobijati z vsemi postavnimi sredstvi, toda podpirati pa se mora tudi vse, kar je opravičeno v delavskih zahtevah. V šoli morajo veljati verska načela, zato bode nemški centrum vedno ponavljal svoje zahteve. Toda tudi hiša mora pomagati pri vzgoji otrok. O položaju sv. očeta je omenil, da je svetna oblast pomenljiva, rimski papež pa najpripravnejši mirovni sodnik. Naposled je govoril nadškof dr. Krementz iz Kolina ter opominjal vse, naj vsakdo stori v svojem krogu svojo dolžnost; na tem ni ležeče, ali je vedno gotova zmaga, da ostanemo le vedno zvesti boritelji za dobro in pravo.

Na Nemškem so katoliki v resnici občudovanja vredni. Vsi so izurjena armada, edini v načelih, v taktiki, navdušenju in ljubezni za cerkev, družino in državo. In v slogi je moč, česar pogrešamo mej avstrijskimi katoliki. Res, razmere v Nemčiji so drugačne, kakor pri nas. Mi katoliki slovanskih rodov moramo svoje moči zastavljati tudi za národnost svojo, za besedo materino; zakaj do cela smo prepričani, da bi naš narod tudi v moralnem in verskem oziru propal, ko bi ga kruti naši nasprotniki potujčili. A poglejmo nemške katolike v Avstriji! Ravno sedaj so mej sabo v srđitem boju, ki pa more v prvi vrsti koristiti le skupnemu sovražniku, nemškemu liberalcu.

V Nemčiji pa so vsi enega duha, in to je kar katoliški strauki in njenim zastopnikom v posameznih zborih daje ugled in večkrat odločilno besedo. Ta politika pa ima najtrdnejši temelj v stanovitni veri, versko-nrvnem prepričanju in dolgoletnih skušnjah. Na Nemškem so katoliški voditelji v vedni dotiki z narodom, čutijo njegove potrebe in želje, katoliške stranke v posameznih deželah so prave ljudske stranke.

Vsak katoliški shod je ljudska demonstracija, ki ne ostane brez upliva. Na nobenem shodu pa katoliki ne napadajo protestantov, temveč naštevajo in pojasnjujejo le pozitivne svoje zahteve. In v tem tiči tudi velika moralna moč. Dalje imajo določen socialno-političen program, in s tem vplivajo na višje in nižje kroge. Kdor se vdeleži tacega shoda, kakor je bil zadnji v Koblenzi, čuti se srčnejšega in bolj vnetega za svoje prepričanje, za resnico in pravico.

izložbo? V prvi vrsti se pa odlikuje tu fotografski zavod dvornega fotografa Leop. Bude, ki se more meriti s svojimi izvori s prvimi na Dunaji in vsega sveta. Lepe izvore v tem oziru izložil je tudi fotograf Lainer, Ljubljančanom poznat; odlikuje se osobito v platinotipiji in večjih skupinah.

V poslopji „Für Jagd und Fischerei“ (lov in ribištvo) razpostavljene so v prednjem oddelku napažene gozdne in poljske živali, — mehovi vjetih živalij; dalje je tu retrospektivna izložba lovskega orožja, in konečno v zadnjem oddelku akvarija različnih živih postrvij in celó živi raki, med njimi pa štrli kvišku tridesetletna Jukka palma. V veliki posodi buli svoje oči štiriletni somec, poleg njega pa šviga sémtertja veliki karp; nasproti je postavljen ribnik s 364 postrvmi. Poleg tega so tu tudi posode z umetno vzrejenimi postrvmi in zabožki za razpošiljanje ribjih jajčec. In dasi Štiriska ne meji do morja, lahko vsakdo občuduje tudi morske živali vkupe v jedni posodi. V tem oddelku za ribištvo je razsojevalec g. dr. Vok iz Ljubljane.

V oddelku „živila“ so osobito zastopana sloveči graški suhar (najstarejša tvrdka je E. Funder), peškoti, ovočni konservi, močnate jestvine, raznotere moke in likvori. Gledé ovočnih konservov in slaščic, kandiranega sadja odlikujejo se osobito tvrdke: K.

Stuehlik, V. Huslik in V. Grablovic; kaj ne, sama pristna nemška imena.

Restavracij in pivarn je tu troje: švehatsko, steinfeldsko in puntigamsko marceno pivo, kamor občinstvo zvečer po 7. uri — ob tej uri se zapré izložba — v tolpah vré, da pokuša izbornó Gambriново pijačo pri sviranji vojaške godbe. Prihodnje dni dospé sém tudi vojaška godba kranjskega polka iz Ljubljane, da tu koncertuje v izložbi, ker so radi vojaških vaj in koncentrovanja graške ovirane.

Z izložbenimi poslopji spojena je tudi jako lepo prirejena okuševalnica, ali, kakor jej pravijo Gradčani, „Kosthalle“, različnih opojnih pijač, prirodnih in ponarejenih ali umetelnih vin; toda ne sme tu goreti ni sveča, ni svetiljka, še manj pa pln. Neki špekulant priredil je torej električno osvetljavo, ker ta ni bila omenjena v policijskem fermanu, toda zaplenili so mu — luč, góste prepodili, ž njimi je pa v egiptovski témi izginila marsikaka še nenačeta steklenica z dobro kapljo.

Ker je bila izložba predvčerašnjim skoro na pol zaprta zaradi velike nevihte, obiskalo je izložbo včera celó 10.736 oseb. In tako od jutra do večera šumi in gomzi po izložbenih prostorih ter klije najživahnejše življenje in gibanje.

dosedanja šola še eno nadstropje, kar bi bilo gotovo najceneje, ali iz katerih razlogov so to opustili, mi ni znano. Kupili so pa za novo šolo neko hišo, katero bodo morali vso prezidati, kar jih bode vse vkup stalo veliko več, nego da so sezidali čisto novo šolo. S prezidovanjem se ne more nikdar šolsko poslopje tako spretno vrediti, kakor če se iznovič zida. V ostalem župan in občinski svetovalci menda že vedó, zakaj so to hišo kupili in kako jo bodo za šolo priredili.

Mnogo posestnikov šentruperške doline ima veči del svojih travnikov ob Mirni, ki pa skoraj vsako leto te lepe livade z vodo zalije. Mokronoški baron Berg in pa grof Barbo, ki imata tudi ob tej vodi svoje travnike, sta se bila močno zavzela, da se ta potok vravna, kar bi bilo za vso dolino velike koristi. In res je sklenjena že postava v kranjskem deželnem zboru o reguliranju tega potoka, ali o samem delu ni duha, niti sluha. Letos, ko imamo tako suho leto, bi se bilo moglo delo kaj lahko začeti, ali kolikor mi je znano, se še priprave za to niso pričele. Interesenti, posebno oba omenjena veleposestnika, se zares čudijo, kako da se tako važna gospodarska vprašanja pri našem deželnem odboru tako počasi rešujejo. Prosimo zatorej naše deželne poslance, da nam v tej zadevi pomorejo in da pospešijo to vravnavo Mirne, kajti narod bi rad zboljšal živinorejo, pa je ne more radi slabe krme. Naša Dolenjska že tako propada, pa če bomo še v bodoče tako počasi ravnali v zboljšanju našega gospodarstva, potem moramo zares propasti.

Kakor sem zvedel, popravila se bode še letos cesta iz Mokronoga v Pijavce. To je bil zares hvale vreden sklep mokronoškega cestnega odbora, ki je dal v kratkem času že toliko cest preložiti. Veliko zaslug pri teh podjetjih ima zopet baron Berg, kateremu za to čast. Naj pri tej priložnosti sprožim še eno misel radi neke ceste. Kakor je znano, projektiran je za dolenjsko železnico en kolodvor tudi v Trebnjem. Ta postaja bodi najbližja za prebivalce šentruperške doline. Ali sedanja cesta v Trebnje je kaj nespretna, speljana čez same hribe. Ne bi li dotični cestni odbori to zadevo vzeli v svoje roke ter poskrbeli za novo cesto, ki bi se dala čisto lahko po ravnem izpeljati od Mirne do Trebnjega. Ko bi se naredila taka cesta, bila bi skoraj za polovico krajša, nego sedanja in vrh tega še ravna. In ta cesta bode tudi potrebna, ko se začne železnica zidati, kajti naši ljudje bodo potem vozili vse v Trebnje, saj bode polovico bliže, nego v Sevnico. Tedaj na delo!

Zadnji vihar je naredil tudi pri nas precēj škode, posebno pri strehah, katere je močno raztrgal in nekaj kozolcev podrl. Dežja je bilo pa le premalo, tako da se bojimo slabe letine, kajti jesenski pridelki bodo razven krompirja le slabi; ajdo je razven suše ofuril še jug ter jo morda ne bo še za seme. Po vinogradih kaže letina še precēj dobro, ali tudi trti je že presuho. Peronosperje je letos mnogo manje nego lani. Če nam Bog podeli v kratkem gorkega dežja, nádejati se moremo dobre kapljice.

Iz ščavniške doline, dné 1. sept. (Blagoslovljenje cerkve sv. Duha.) Cerkev sv. Duha na Stari Gori v župniji sv. Jurja na Ščavnici je bila nekaj priljubljena romarska cerkev, a v teku časa so se božje poti tje opustile, cerkev pa je postala zapuščena in skoro pozabljena. Sedanjemu župniku č. gosp. Ivanu Kunce-ju se je ta cerkev omilila, zato je kmalu po svojem prihodu dal to prostorno in v lepem slogu postavljeno cerkev od zunaj lepo osnažiti in, kar je bilo poškodovanega, popraviti. Na to so nekateri premožnejši farani se oglasili, da radi pripomorejo, če še hočejo tudi znotraj cerkev osnažiti in olepšati dati. Dva dobrotnika sta takoj večje zneske v denarji obljubila in č. g. župnik se je dela lotil ter tudi znotraj je vso cerkev mojster Brollo na presno lepo slikal, vsi altariji so znova pozlačeni in vse tako lično osnaženo, da se oko komaj nagleda vseh lepotij, ki se zdaj v tej cerkvi vidijo.

Včeraj na angeljsko nedeljo je bilo napovedano blagoslovljenje te ponovljene cerkve, in sam mil. knezo-škof Mihael so prevzeli to opravilo ter se še v soboto zvečer pripeljali z našim rojakom stolnim kanonikom dr. Križaničem k sv. Jurju. Ne bom opisaval, s kakšnim veseljem in kako slovesno smo pozdravili prvi prihod našega višjega pastirja; ne bom omenjal, kako so ljudje k tej slavnosti od vseh strani hiteli, ker je bilo jako lepo vreme, — to si lahko vsakdo sam misli, ali cerkveno slovesnost

moram nekoliko opisati, da ostane ta za cerkev sv. Duha najlepši dan tudi potomcem laglje v spominu ohranjen. Mil. knezo-škof so se točno ob 1/2 10. uri pripeljali k sv. Duhu na Staro Goro, kjer jih je v šoli že mnogo duhovnikov pričakovalo. Od šole je bil potem slovesen vhod v cerkev, potem blagoslovljenje, pridiga in naposled slovesna pontifikalna sv. maša. Vse to so v tesno natlačeni cerkvi in silni vročini opravljali sami mil. knezo-škof ter prestali skoro več truda, kakor bi si mi upali njih telesnim močem pripisovati. Zbrano ljudstvo je s posebno pazljivostjo poslušalo apostolske besede svojega višjega pastirja, v katerih so z močnim in ganljivim glasom razlagali pomen podob v prenovljeni cerkvi, ter kot apostol miru učili, kako si verni po vzgledu svetnikov, ki jih tukaj vidijo, ohranijo mir božji, mir vesti in mir krščanski s svojim bližnjim. Ura je bila že poldne odbila, ko so se mil. knezo-škof spet k sv. Jurju odpeljali. Upamo, da je prošnja višjega pastirja, katero so na koncu pridige izrekli, našla v srcih vernih poslušalcev lepo mesto, naj bi namreč zdaj, ko so cerkev sv. Duha tako lepo obnovili, tudi ne pozabili svoje farne cerkve sv. Jurja, ki ni potrebna tolikega olepšanja, kolikor bolj povečanja, ker je za tako obširno faro dosti premajhna. Podjetni gospod župnik bode gotovo pri tem delu še rajši žrtvoval svoje moči in svoj trud, posebno če bode videl pri faranih toliko veselja in požrtvovalnosti, kakor pri obnovljenji cerkve svetega Duha. Sosedje sv. Duha pa morajo vedno hvaležni biti dobrotnikom te cerkve, čast. gosp. župniku in predvsem mil. knezo škofu, ki so se sami potrudili, da so dokončali lepo delo, ki je na čast celi ščavniški dolini.

Dnevne novice.

(Shod volilcev.) Gospod državni poslanec dr. Ferjančič sklicuje shod volilcev na 7. dan septembra ob 3. uri popoldne v Idriji in na 8. dan septembra ob 5. uri popoldne v Planini.

(Osebnosti.) Gosp. prof. Franke je premeščen iz Ljubljane na novomeško gimnazijo; g. prof. Sturm pa je iz Novega Mesta premeščen na realko v Sechshaus-u.

(V Voloskem) je bil minolo soboto izvoljen za poslanca gosp. dr. Andrej Stanger z veliko večino glasov.

(V Opatiji) se je včeraj zjutraj pripeljal nadvojvoda Ludovik Viktor v spremstvu svojega pribočnika. Visoki gost ostane v Opatiji štiri tedne.

(Umirovljen) je c. kr. vadnični učitelj g. Ivan Miklošič v Mariboru. Tem povodom mu je naučno ministerstvo izreklo priznanje za dolgoletno, marljivo in vspešno delovanje.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca avgusta je vložilo 300 strank v mestno hranilnico ljubljansko 176.477 gl., vzdignilo pa 147 strank 74.320 gl. 50 kr.

(Podmaršal Wattek.) poveljnik tukajšnje divizije, je obolel in se odpeljal v Karlove Vare. Divizijske vaje vodi generalni major vitez Schilhawsky.

(Volilo pokojnega g. Fr. Kotnika na Vrdu.) Za siromake domače občine je volil 3000 gl., za gasilno društvo na Vrdu 500 gl., za gasilno društvo na Vrhnikih 200 gl., olepševalnemu društvu na Vrhnikih 500 gl., cerkvi sv. Antona na Vrdu 500 gl., „Matici Slovenski“ 1000 gl., „Družbi sv. Cirila in Metoda“ 500 gl., dijaški kuhinji v Ljubljani 500 gl., revnim učencem na vrhniški ljudski šoli 200 gl.

(Z Dunaja) se nam poroča: Ekscelencija deželni komtur nemškega viteškega reda, Teodor baron Risenfels, šel je včeraj v spremstvu višjega uradnika nemškega reda, Maksa Bittnerja, na vizitacijo, in sicer najprvo na Štajersko, od tam na Belokranjsko in Koroško. Oglel si bode kot novi provincijal komende Veliko Nedeljo, Metliko, Črnomelj in Breže (Friesach-Sandhof), kakor tudi nemškemu redu vtelesene župnije: Sv. Nikolaj, Velika Nedelja, Ormož, Središče, Metlika, Semič, Črnomelj, Vinica in Podzemelj. Potovanje bode trajalo ob ugodnem vremenu 16 dni.

(Koledar družbe sv. Mohorja.) Dne 11. avgusta smo pod črto priobčili sestavek, v katerem dotični pisatelj priporoča, naj se imenik iz Koledarja opusti. V 196 št. priobčili smo drugi in včeraj tretji dopis. Zadnja dva dopisnika pa se iz raznih razlogov potegujeta za Koledar. Prav bi bilo, da jih še mnogo izrazi svoje mnenje. — Od odbora družbe sv. Mo-

horja pa smo te dni prejeli naslednje vrstice, ki bodo tiskane v prihodnjem Koledarju. Naj jih vsakdo dobro prečita: „Večina naših društvenikov še morda nikdar ni premišljevala o tem, ali je pametno ali ne, da se vsako leto tiska imenik, tudi ne, kaj stane in kaj bi se moglo boljšega natisniti mesto njega. O tem pa so že pisali časniki ter nasvetovali, da se naj odpravi. Tako priporoča „Večleten ud družbe sv. Mohorja“ g. S. St. v „Slovenčevem“ podlistku dné 11. avgusta t. l. (št. 183), da se naj spremeni koledarjeva uravnava in „da se naj imenik ali popolnoma opusti, ali samo vsakih pet let natisne.“ Razlogi, ki jih navaja za odpravo vsaj vsakoletnega imenika so ti-le: 1.) tisoči in tisoči so se izdajali za tisek in papir imenika, ki so prav za prav izvrženi; zakaj natisek imen služi le ničemurnosti, pa tudi imenik je kmalu doslužil; kdo ga potem še pogleda? 2.) Tisočaki potrošeni za imenik ne nosijo nobenih obrestij, boljše bi bilo, ako bi se obračali za natisek kake lepe knjige. 3.) Papirja za imenik gre na tisoče kilogramov, samo letos čez 4000 kilogramov. „Tekom 14 let (od leta 1875) se je uničilo 40.960 kilogramov papirja, ki bi danes imel veliko veljavo v našem slovstvu, ko bi bil počrtnjen z ukovitimi spisi. 4.) „Kako duho- (in oči-) morno je delo za stavce skladanje in razmetavanje imenika; kaka muka za korektorja; kako drag tako droben stavek!“ Svojo razpravo končuje g. S. St. z besedami: „Kako zoperno je čitatelju pregledovanje tega črkastega morja, po katerem gomazi in miglje toliko tisoč in tisoč znamenj, ki pa vse skupaj nič ne povedó, nič čutov ne vzbujajo, nič ne blaže, marveč le pričajo, da svoje srce obešamo na nečimurnost in nji na ljubo žrtvujemo velik del národnega blaga.“ G. dopisnik se obrača do preč. poverjenikov, da vprašajo ude za njihovo mnenje, katero potem naznajo odboru. Pač vé, da se mora odbor ravnati po željah društvenikov, v prvi vrsti pa se držati pravil. Dosedanja koledarjeva vravnava je odboru po pravih odkazanih in imenik izdajati sili ga tudi skušnja. 1. § 1. vodil pravičnega reda pod b) se glasi: „Da bode družba vsako leto na svetlo dajala „Koledar“, ki bode obsegal mimo navadne praktike in imenika vseh družnikov, razne krajše pripovedke in druge poučne spise.“ Ako torej hočemo imenik itd. izpustiti, mora se omenjena točka pravil po postavni poti preurediti, če se za to izrečete dve tretjini vseh dosmrtnih Mohorjevih udov. 2. Ko je l. 1869. družba izdala sedem knjig in se je imenik izpustil zaradi prepričanih dohodkov in boleznih tedanjega tajnika Antona Janežiča, dohajale so odboru od mnogih poverjenikov ostre pritožbe in svarila, naj odbor nikakor ne opušča imenika, ker ga udje zahtevajo; čitala se je celo opomba, naj se rajši kaka druga knjiga izpusti mesto imenika itd. Za točni red rabi imenik tudi odbor in kedar se opusti, morali bi prositi gg. poverjenike, da si napravijo prepis (duplikat) vpisanih udov, da moremo vpisovalne pôle tukaj shraniti zaradi kontrole pri razpošiljanju, o reklamacijah, premeščenju poverjenikov itd. — Obračamo se torej do vseh č. gg. poverjenikov, naj ob prihodnjem nabiranju udov blage volje vsakega poprašajo, naj pové svojo željo gledé imenika v koledarju, da jo zapišejo v vpisovalno pôle. To se najtočneje vredi na ta način, da k dosedanjim rubrikam pričrtajo še dve z naslovom: imenik želi a) vsakoleten, b) petleten, ter željo vsakega člana v dotičnem predalcu zaznamujejo s potezo l. Na podlagi tega obširnega glasovanja ukrenil bode potem odbor, kakor bode kazalo.“

(Sokolska slavnost v Celju.) Znano je našim čitateljem, da je celjski magistrat hotel zabraniti sokolsko slavnost. Župan dr. Neckermann se je peljal celó v Gradec, da bi izprosil pomoč proti ruščim srajcam. Kakor pa se nam je v soboto brzojavno naznanilo iz Celja, je namestništvo dovolilo slavnost dné 7. in 8. septembra. Vdeležba bode velikanska, ker so se oglasili že mnogi vdeleženci s Štajerskega, Kranjskega, Primorskega in Hrvatskega.

(Slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v nedeljo dné 14. septembra v čitalnični restavraciji pevske večer v dobrodelni namen. — Dne 5. oktobra pa je v redutni dvorani velik „Slavčev“ koncert s sodelovanjem vojaške godbe na čast novoizvoljenemu častnemu članu, g. Antonu Nedvedu. Natančneje o tem koncertu o svojem času.

(Iz pred porotnega sodišča.) Pri drugi porotni obravnavi sedel je včeraj na zatožni klopi 23letni Janez Ogrizek iz Hruševja na Notranjskem. Ogrizek je služboval od l. 1887. do 1888 kot postiljon

pri kr. pošti v Reki ter prevažal poštne pošiljatve iz Reke v Baker. Dne 2. januarja 1888 je bilo na postaji Sušaku oddanih 13 vrečic; Ogrizek pa je jedno z vrednostjo 6660 gl. vzel iz slabo zaprtega voza mej potjo iz Sušaka v Baker. V Bakru službujoča odpravnicca ni takoj pogrešila vrečice. Ža-toženeec je še tri mesece opravljal službo postiljona v Reki, pozneje bil tudi v preiskavi, toda zaradi nezadostnih dokazov bil zopet izpuščen. Tudi odprav-nica v Bakru in poštni uradnik v Sušaku sta bila dlje časa v preiskavi; prva je bila tudi obsojena, da povrne škode. Janez Ogrizek pa se je vrnil v svoj rojstveni kraj ter živel ob ukradenem denarju. Nekoč je izročil tisočak vaščanu, da mu ga menja v Trstu. V Trstu pa so prijeli dotičnika, ki je iz-povedal, da mu je tisočak izročil Janez Ogrizek. Tega so prijeli in našli pri njem še tri tisočake, ostalih 2660 gl. je bil že zapravljen. — Sodišče je Ogrizka obsodilo na pet let težke, vsak mesec s postom poostrene ječe.

(Letina na Goriškem.) Trta ne obeta mnogo; — skoro po vseh vinorejskih pokrajinah je bilo manj zaroda od lani: to je očiten nasledek strupene rose ali peronospore, katera se je bila lani po večini vinogradov zelo razvila, vsled česar les ni mogel dozoreti in so pa tudi vremenske razmere spomladi na to uplivalo, da se je zarod poizgubil. Sadja bo v obče tudi prav malo, na nekaterih straneh skoro nič. Pomladansko deževje je bogat zarod uničilo še v cvetju. Žito pa je povsod lepo obrodi-lo, zlasti v tenčicah in plitvih zemljah, ker je imelo zadosti mekrete. Turšica je kazala prav lepo, krom-pirja je mnogo in do zdaj še ni slišati, da bi gnil. Sploh se je vsa poljščina dobro sponesla in košnja je obilna. — Velikanska suša zadnjih dnij pa je po Krasu, po Brdih, po Vipavski dolini in v goriški okolici uničila turšico, fižol in druge poljske pri-delke, da ubogi kmet s strahom pričakuje zime.

„Gor ca“.

Telegrami.

Dunaj, 1. septembra. Na Franc-Jožefovi železnici je skočil danes blizu Dunaja vlak

št. 15.511.

Razglas.

(3-1)

V smislu § 6. zakona z dne 23. maja 1873. l. (št. 121 drž. zak.) se naznanja, da bo

prvotni imenik porotnikov

za 1891. l. od 5. do 12. dne septembra t. l. v magistratnem ekspeditu na ogled, ter ga vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor.

Porotniškega posla so po § 4. omenjene postave oproščeni:

1. Tisti, ki so že **prestopili 60. leto** svoje dōbe, za vsegdar;
2. **udje deželni zborov, državnega zbora in dele-gacij** za čas zborovanja;

3. osebe, ki niso v **dejanski službi**, pa so podvržene vojni dolžnosti **za ta čas**, ko so **poklicane k vojaški službi**;

4. osebe v **službi cesarskega dvora**, javni **profesorji** in **učitelji, zdravniki** in **ranocelci** in tako tudi **lekarji** (apo-tekarji), ako uradni ali občinski načelnik za-nje potrdi, da jih ni moči utrpeti, za sledeče leto;

5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobji kot **prednji ali namestni porotnik zadostil**, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 30. avgusta 1890.

Župan: GRASELLI l. r.

s tira. Kakor se čuje, poškodovanih je se-dem oseb lahko, dve pa težko. Promet se zopet vrši.

Dunaj, 2. septembra. Mejnarodni deželni in gospodarstveni kongres je bil otvorjen pod predsedništvom deželnega maršala vpričo naučnega ministra in ministra poljedelstva. Zadnji je pozdravil kongres ter mu zagotovil zanimanje vlade pri posvetovanji kongresovih sklepov. Posvetovanj vdeleževali se bodo za-stopniki južne Avstralije, Danskega, Nemčije, Anglije, Francije, Italije in odposlanci mnogih kmetijskih društev teh držav.

Vöcklabrück, 2. septembra. Ker je ne-prenehoma slabo vreme, ni bilo danes vo-jaških vaj. Ob štirih popoldne zadnja dvorna pojedina, ob šestih se cesar odpelje v Tešin.

Beli Grad, 2. septembra. Vsled prizade-vanja srbske vlade je odredila dunajska vlada z ozirom na uvažanje prašičev na Ogrsko naslednje: za prevažanje namenjeni prašiči naj se zavarujejo osem dni, dobiti se mora privoljenje ogrskega ministerstva in zapró naj se srbske meje prevažanju rumunskih prašičev na Srbsko, za kar naj kolikor mo-góče skrbi ogrska vlada.

Sofija, 1. septembra. Princ Ferdinand in ministerski predsednik Stambulov sta brzo-javila sultanu v imenu vlade povodom ob-letnice njegovega vladnega nastopa.

Rim, 1. septembra. Vsled silnega viharja v Formo di Soldo v provinciji Beluno so se sesule štiri hiše. Osemnajst ljudij mrtvih, trije so še pod razvalinami.

Kiel, 1. septembra. Princ Henrik je pri-redil včeraj obed na čast avstrijsko-ogrskemu brodovju ter napil pri tej priložnosti cesarju Francu Jožefu in cesarski rodovini, nad-vojvoda Karol Štefan pa nemškemu cesarju in udom kraljeve rodovine. Obeda so se ude-ležili tudi princesinja Henrik, vojvoda Viljem Meklenburški, princ Reuški XXVI. in admiral baron Sterneck.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v
		razkoma v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		736.2	14.6	sl. vzh.	del. jasno	22-60 dež
1 2. u. pop.		733.8	20.6	"	oblačno	
9. u. zveč.		733.4	14.2	"	del. oblač.	

Srednja temperatura 16.5°, za 0.8° nad normalom

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)
2. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gl.	15	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	89	"	50	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	105	"	55	"
Papirna renta, davka prosta	101	"	50	"
Akcije avstr.-ogrske banke	964	"	—	"
Kreditne akcije	308	"	25	"
London	111	"	35	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	8	"	86	"
Cesarski cekini	5	"	33	"
Nemške marke	54	"	57	"

Stanje avstro-ogrske banke

dne 31. avgusta 1889.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gl.	423,500,000	(+ 13,221,000)
Kovinski zaklad	"	243,640,000	(— 35,000)
Listnica	"	170,380,000	(+ 9,802,000)
Lombard	"	23,781,000	(+ 2,035,000)
Davka prosta bančna rezerva	gl.	18,963,000	(+ 12,837,000)

Učenec

se vsprejme takoj v neko prodajalnico mešanega blaga na deželi. Deček do 13 let star. biti mora zdrav in krepak, sin poštenih in katoliških starišev, kateri je zvršil kak gimnazijalni ali vsaj 5. razred ljudske šole, z dobrimi spričevali, posebno v zadržanji. (3-3)

Natančneje se izvé pri opravištvu lista.

Sveža divjina

srnino hrbtišče	klg.	gl.	1.40
" stegno	"	"	1.20
" pleče od stegna	"	"	—70

sveže jerebice, postarvi, suloe, z mlekom mašeno kuretnino razpošilja na vse kraje

Gustav Treo,
Kolizej, Ljubljana.

(3-1)

Med. univ.

DR. J. KOPRIWA

mestni fizik

(3)

ordinuje od 2.—3. ure popoldne v svojem stanovanji
Resljeva cesta št. I, II. nadstr.

OLJNATE BARVE

kositarških pušicah po pol in jeden kilo
priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(85)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.